

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 705

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 octombrie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
19.	1	alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002....	3-6
DECRETE			
590.	2	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
591.	2	1.149.	7-8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 317 din 9 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19		1.150.	8

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind validarea unor mandate de deputat

În temeiul art. 67 alin. (1) din Constituția României, al art. 66 alin. (9) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere Raportul Comisiei de validare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează următoarele mandate de deputat:

— mandatul de deputat al domnului Radu-Vasile Roșca, declarat supleant la alegerile din 26 noiembrie 2000 în Circumscripția electorală nr. 26 Maramureș, mandat devenit vacant ca urmare a demisiei domnului deputat Aurel Constantin Ilie;

— mandatul de deputat al domnului Constantin-Gheorghe Avramescu, declarat supleant la alegerile din 26 noiembrie 2000 în Circumscripția electorală nr. 42 București, mandat devenit vacant ca urmare a demisiei domnului deputat Valeriu Stoica.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 octombrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 6 octombrie 2003.
Nr. 19.

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară* în grad de *Olițer***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 3 alin. (3), ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A și ale art. 11 alin. (1) pct. III.1 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,
la propunerea ministrului apărării naționale,
pentru contribuția și sprijinul acordat Armatei Române în procesul de restructurare, modernizare și accesare în N.A.T.O.,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Olițer*:

- domnului general de brigadă Sulis Manlio Giovanni, cu însemne pentru militari;
- domnului colonel Volk Hermann Rüdiger, cu însemne pentru militari;

- domnului locotenent-colonel Novak Yves Michel, cu însemne pentru militari;
- domnului maior Eric Mortier, cu însemne pentru militari;
- domnului maior Le Guillou Thierry Yves, cu însemne pentru militari.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 1 octombrie 2003.
Nr. 590.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 3 alin. (3), ale art. 6 lit. A pct. II și ale art. 11 alin. (1) pct. I.2 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare, și ale art. 6 alin. (2) din Regulamentul privind descrierea și acordarea Ordinului Național *Serviciul Credincios*, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2000,

în semn de înaltă considerație pentru contribuția sa la dezvoltarea și consolidarea tradiționalelor relații de prietenie și colaborare pe multiple planuri dintre România și Republica Polonă,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Cruce* Excelenței sale Polone domnului Aleksander Kwaśniewski, Președintele Republicii

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 3 octombrie 2003.
Nr. 591.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 317**

din 9 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, toate sub aspectul termenului „contravenient”. Excepția a fost ridicată de Compania Apa R.A. din Brașov în Dosarul nr. 291/2003 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, întrucât în legătură cu constituționalitatea acestor prevederi legale Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 291/2003, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002.** Excepția a fost ridicată de Compania Apa R.A. din Brașov într-o cauză civilă privind soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, încheiat de către inspectorii de concurență din cadrul Oficiului Concurenței — Inspectoratul de Concurență Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin art. 23 alin. (8) din Constituție, interpretat potrivit art. 20 alin. (1) din Legea fundamentală, în lumina art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În esență, în motivare se arată că prin folosirea termenului de contravenient înainte ca instanța de judecată să pronunțe o soluție definitivă în acest sens, prevederile criticate încalcă „dreptul la respectarea prezumției de nevinovăție”. Autorul susține că jurisprudența europeană consacră respectarea prezumției de nevinovăție nu numai de către instanțele judecătorești, dar și de către autoritățile publice. De asemenea, autorul consideră că deoarece, în conformitate cu dispozițiile art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prevederile acestea se completează cu cele ale Codului de procedură civilă și cu cele ale art. 1169 din Codul civil, astfel că sarcina probei în cazul plângerii formulate de contravenient împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de stabilire a sancțiunii revine acestuia, ca urmare a poziției sale de contestator, iar nu organului care a aplicat sancțiunea. Aceasta înseamnă că însuși contravenientul trebuie să își probeze în fața instanței nevinovăția, deși constituțional este ca agentul constator să dovedească vinovăția lui.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, atâta vreme cât legiuitorul nu face altceva decât să pedepsească consecințele antisociale ale unui act voluntar.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece din prevederile art. 23 alin. (8) din Constituție rezultă că prezumția de nevinovăție se aplică în materie penală, făcând referire exclusiv la vinovăția penală, iar nu la forme de vinovăție specifice altor ramuri de drept. Totuși, în interpretarea dată art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, „sub anumite aspecte, contravenția poate fi asimilată infracțiunii, iar distincția infracțiuni—

contravenții existentă în dreptul intern al mai multor state părți este irelevantă din punctul de vedere al respectării garanțiilor stabilite prin art. 6 din Convenție, acesta fiind aplicabil ambelor forme de ilicit, atâta vreme cât natura dispoziției sancționatorii o cere (cazul Lauko contra Slovaciei)“. În plus, atingerea adusă prezumției de nevinovăție poate avea loc nu numai în cadrul procedurilor judiciare, ci poate să emane și de la alte autorități publice (cazul Ellenet de Ribemont contra Franței). Mai arată că denumirea de „contravenient“ folosită în Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu încalcă art. 23 alin. (8) din Constituție, iar legea trebuie să folosească o noțiune pentru a desemna persoana care a săvârșit o contravenție.

Avocatul Poporului apreciază că dispoziția legală criticată este constituțională. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 317 din 20 noiembrie 1997, prezumția de nevinovăție este proprie doar procesului penal, neavând nici o legătură cu cauzele de natură civilă, comercială sau de contencios administrativ, ci privește libertatea individuală a persoanei și soluționarea procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. De asemenea, în cazul judecării plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, probele se administrează în vederea verificării legalității și temeiniciei acestuia, nefiind necesară demonstrarea nevinovăției penale a unei persoane. Prin urmare, prevederile art. 23 alin. (8) din Constituție nu își găsesc aplicarea în cazul stabilirii calității de contravenient. Cu privire la denumirea de „contravenient“, Avocatul Poporului opinează că este folosită pentru caracterizarea unei persoane care ar fi săvârșit o contravenție, adică o faptă ilegală cu un pericol social mai redus decât al unei infracțiuni, dar nu în același mod în care legislația penală utilizează cuvintele „învinuit“ sau „inculpat“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, prevederi al căror conținut este următorul:

— Art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7): „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea*

faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea. [...]

(5) *În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.*

(6) *În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.*

(7) *În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.“;*

— Art. 17: *„Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.“;*

— Art. 18: *„Contravenientul este obligat să prezinte agentului constator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constator poate apela la ofițeri și subofițeri de poliție, jandarmi sau gardieni publici.“;*

— Art. 19 alin. (1): *„Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.“;*

— Art. 21 alin. (3): *„Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.“;*

— Art. 24 alin. (2) și (3): *„(2) În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.*

(3) *Agentul constator are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.“;*

— Art. 25 alin. (1) și (3): *„(1) Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie,*

contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate. [...]

(3) În situația în care contravenientul a fost sancționat cu amendă, precum și dacă a fost obligat la despăgubiri, o dată cu procesul-verbal acestuia i se va comunica și înștiințarea de plată. În înștiințarea de plată se va face mențiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii și, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.;

— Art. 26 alin. (1) și (3): „(1) Dacă agentul constator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta și înștiințarea de plată se înmânează contravenientului, tăcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire. [...]

(3) În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constator în termen de cel mult o lună de la data încheierii.;

— Art. 27: „Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.;

— Art. 28: „(1) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constator tăcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres.

(2) Plata amenzii se face la Casa de Economii și Consemnațiuni sau la trezoreria finanțelor publice, iar o copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constator sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) În cazul în care contravenientul a achitat jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ pentru fapta săvârșită orice urmărire încetează.;

— Art. 29: „Dispozițiile art. 28 se aplică și în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (2), dacă contravenientul achită jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ pentru fiecare dintre contravențiile constatate, fără ca prin totalizare să se depășească maximul prevăzut pentru contravenția cea mai gravă.;

— Art. 31 alin. (2): „Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.;

— Art. 33 alin. (1): „Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a lăcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.;

— Art. 44 alin. (2): „Dacă prin contravenția săvârșită de un militar în termen s-a produs o pagubă sau dacă sunt bunuri supuse confiscării, organul competent potrivit legii va stabili despăgubirea pe bază de tarif și va dispune asupra confiscării. Câte o copie de pe procesul-verbal se comunică contravenientului, părții vătămate și celui căruia îi aparțin bunurile confiscate.“

În opinia autorului excepției, aceste prevederi contravin art. 23 alin. (8) din Constituție, prevederi potrivit cărora: „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată“, precum și art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform cărora „Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că unele dintre dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate tot sub aspectul folosirii termenului de contravenient înainte ca instanța de judecată să pronunțe o soluție definitivă în acest sens. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Curtea, pronunțându-se asupra constituționalității dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, 28 și art. 33 alin. (1) din ordonanță, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reținând în esență următoarele: conform art. 2 din Codul penal „Legea prevede care fapte constituie infracțiuni, pedepsele ce se aplică infractorilor și măsurile care se pot lua în cazul săvârșirii acestor fapte“, iar conform art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 180/2002, „Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București.“ Așadar, simpla desemnare a unei persoane ca fiind contravenient nu înseamnă și stabilirea vinovăției sale. Utilizarea de către legiuitor a noțiunii de contravenient în dreptul administrativ sau de infractor în dreptul penal nu are semnificația unei înfrângeri a prezumției de nevinovăție consacrate de art. 23 alin. (8) din Constituție. Această dispoziție constituțională este aplicabilă atât în domeniul penal, cât și în cel contravențional, nici o persoană care a săvârșit o infracțiune (infractor) sau o contravenție (contravenient) neputând fi exclusă de la beneficiul acestei garanții procesuale până când o hotărâre judecătorească de condamnare nu a rămas definitivă.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora „Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită“, Curtea a reținut că, în dreptul românesc, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și au fost supuse unui regim administrativ. Sub acest aspect, convenția nu se opune tendinței de „dezincriminare“ a unor asemenea fapte. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, a statuat că nimic nu împiedică statele să își îndeplinească rolul lor de gardieni ai interesului public, prin stabilirea sau menținerea unei distincții între diferitele tipuri de infracțiuni. Astfel, în scopul aplicării prevederilor art. 6 din convenție, trebuie avute în vedere trei criterii: 1. caracterizarea faptei în dreptul național; 2. natura faptei; 3. natura și gradul de gravitate ale sancțiunii care ar putea

fi aplicată persoanei în cauză, iar în aprecierea acestor criticii, în cauza *Öztürk împotriva Germaniei, 1994*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că modul de definire a faptelor în dreptul intern are o valoare relativă, esențială fiind natura faptei și a sancțiunii. Curtea Europeană consideră ca pozitivă măsura dezincriminării, în „interesul individului”, a unor infracțiuni mai puțin grave și pentru care făptuitorul nu mai răspunde penal, putând chiar să evite procedura judiciară și pe această cale să se elimine supraaglomerarea tribunalelor. Cu toate acestea, distincția operată de statele europene între crime, delictе și contravenții nu este operantă, întrucât în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale toate aceste fapte au caracter penal și, tocmai de aceea, prevederile sale garantează oricărui „acuzat” dreptul la un proces echitabil, indiferent de calificarea faptei în dreptul intern. În sensul arătat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat și în cauza *Garyfallou Aebe împotriva Greciei, 1997*, în cauza *Lauko împotriva Slovaciei, 1998*, precum și în cauza *Kadubec împotriva Slovaciei, 1998*.

Totodată, potrivit teoriei și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, problema stabilirii vinovăției în materia contravențiilor nu are în vedere faza extrajudiciară a sancțiunii administrative, ci faza judiciară a acesteia, ceea ce presupune respectarea dreptului la un proces echitabil și a garanțiilor prevăzute de art. 6 din convenție, articol cu care prevederile art. 23 alin. (8) din Constituție, potrivit cărora „*până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată*”, sunt în deplină concordanță.

În legătură cu susținerile formulate, ca și în cauza de față, în sensul că, potrivit textelor de lege criticate, însuși contravenientul trebuie să își probeze în fața instanței nevinovăția, deși constituțional este ca agentul constator să dovedească vinovăția lui, prin decizia menționată Curtea Constituțională a reținut: „deși legiuitorul a dezincriminat contravențiile, potrivit art. 34 al Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, instanța competentă să soluționeze plângerea

îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale distincte de cele ale dreptului procesual civil, în virtutea cărora, așa cum susține autorul excepției, sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță. Astfel, alin. 1 al textului de lege menționat stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie. Așa fiind, și sub acest aspect, prevederile de lege criticate sunt în deplin acord cu exigențele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ceea ce ar fi contrar intereselor contravenientului, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare.”

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

În plus, în acest dosar sunt criticate sub aspectele arătate și prevederile art. 16 alin. (5) și (6), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 26 alin. (1), art. 29, art. 31 alin. (1), art. 33 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002. Întrucât susținerile de neconstituționalitate sunt identice, pentru argumentele anterior expuse, Curtea urmează să respingă și excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste texte de lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, 18, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, toate sub aspectul termenului „contravenient” din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, excepție ridicată de Compania Apa R.A. din Brașov în Dosarul nr. 291/2003 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE privind participarea României la Expoziția Mondială EXPO 2005 „Înțelepciunea Naturii“ Aichi, Japonia

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 19 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă participarea României, sub forma unui pavilion național, la Expoziția Mondială EXPO 2005 „Înțelepciunea Naturii“ Aichi, Japonia, care va avea loc în perioada 25 martie — 25 septembrie 2005, denumită în continuare *expoziție mondială*.

Art. 2. — Reprezentarea Guvernului României, în ceea ce privește organizarea și participarea României la expoziția mondială, se asigură de comisarul general al Secțiunii române, cu rang de secretar de stat, ajutat de comisarul general adjunct al Secțiunii române, cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

Art. 3. — (1) În vederea realizării demersurilor și luării măsurilor necesare pentru organizarea și participarea României la expoziția mondială, se constituie o comisie de organizare.

(2) Comisia de organizare este condusă de comisarul general al Secțiunii române și are în componență reprezentanți, la nivel de secretar de stat, din cadrul următoarelor ministere:

- Ministerul Culturii și Cultelor;
- Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;
- Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului;
- Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului;
- Ministerul Administrației și Internelor;
- Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- Ministerul Economiei și Comerțului;
- Ministerul Finanțelor Publice.

(3) În vederea organizării și participării României la expoziția mondială, comisia de organizare va coopera și cu alte instituții publice și private, precum și cu organizații guvernamentale și neguvernamentale.

(4) Comisia de organizare va putea constitui colective tehnice de lucru, formate din reprezentanți ai autorităților prevăzute la alin. (2), ai altor autorități și instituții publice, precum și ai persoanelor juridice de drept privat.

Art. 4. — (1) Pentru asigurarea pregătirii participării României la expoziția mondială, în cadrul Ministerului Afacerilor Externe se constituie Autoritatea de Management a Proiectului de participare a României la expoziția mondială, denumită în continuare *autoritatea*.

(2) Autoritatea este condusă de comisarul general al Secțiunii române, care își desfășoară activitatea sub coordonarea directă a ministrului afacerilor externe.

(3) În structura autorității funcționează ca personal de execuție 10 consilieri de specialitate, un contabil, o secretară și un șofer.

(4) Începând cu anul 2004, numărul maxim de posturi pentru centrala Ministerului Afacerilor Externe, prevăzut la art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 733/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, se suplimentează cu 13 posturi aferente autorității, pe perioada de funcționare a acesteia.

(5) Personalul autorității este salarizat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată

prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Autoritatea are următoarele atribuții principale:

a) elaborează programul pentru participarea României la expoziția mondială, precum și pentru promovarea imaginii acesteia;

b) asigură colaborarea cu organizatorii expoziției mondiale în scopul pregătirii și realizării activităților cuprinse în programul acesteia;

c) organizează concursuri de oferte pentru pregătirea și ilustrarea tematicilor propuse de organizatori;

d) elaborează caietele de sarcini și organizează licitații, în condițiile legii, pentru proiectarea, organizarea și realizarea pavilionului, a standurilor sau a celorlalte modalități și forme prin care România se prezintă la expoziția mondială;

e) realizează activitățile aferente etapelor de pregătire și de desfășurare a participării României la expoziția mondială, cele legate de finalizarea operațiunilor privind gestiunea pavilionului în timpul desfășurării expoziției, până la închiderea ei, precum și cele legate de condițiile stabilite de organizatori privind predarea locației, inclusiv prin încheiere de contracte, în condițiile legii, cu parteneri români sau străini;

f) asigură editarea, tipărirea, difuzarea publicațiilor și materialelor audiovizuale, precum și organizarea evenimentelor speciale de promovare a participării României la expoziția mondială;

g) elaborează propunerile privind bugetul necesar pentru desfășurarea propriei activități, precum și pentru asigurarea participării României la expoziția mondială;

h) prezintă periodic ministrului afacerilor externe rapoarte privind stadiul pregătirii participării României la expoziția mondială, precum și privind modul de gestionare a fondurilor aferente;

i) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative pentru domeniul său de activitate.

(2) Autoritatea își încetează activitatea la data de 31 decembrie 2005.

Art. 6. — (1) Cheltuielile aferente pregătirii și participării României la expoziția mondială se suportă din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Pentru anul 2003 suma aferentă cheltuielilor prevăzute la alin. (1) este de 3 miliarde lei și se asigură din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Pentru asigurarea finanțării cheltuielilor aferente pregătirii participării României la expoziția mondială se pot atrage fonduri provenite din donații și sponsorizări ale persoanelor fizice și ale persoanelor juridice, din țară și din străinătate, alte surse atrase în condițiile legii, precum și resurse financiare externe.

(4) Comisarul general al Secțiunii române răspunde de utilizarea fondurilor aferente organizării și participării României la expoziția mondială, potrivit prevederilor legale.

(5) Structura detaliată a bugetului aferent organizării și participării României la expoziția mondială se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 7. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetul Ministerului Afacerilor Externe și în bugetul de stat pe anul 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 2 octombrie 2003.
Nr. 1.149.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea finanțării proiectului „Participarea României la Festivalul Internațional de Publicitate — Golden Drum“ din fondurile pentru promovarea imaginii externe a României

În temeiul art. 107 din Constituție,
având în vedere prevederile art. III alin. (11) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea proiectului „Participarea României la Festivalul Internațional de Publicitate — Golden Drum“.

Art. 2. — Finanțarea proiectului prevăzut la art. 1, aprobat prin Hotărârea Consiliului interministerial pentru imagine externă nr. 32 din 2 octombrie 2003, se asigură prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, de la

capitolul 72.01 „Alte acțiuni“, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României“, în limita sumei de 3.500 milioane lei.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările ce rezultă din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 2 octombrie 2003.
Nr. 1.150.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro